

Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen
Kontoret for Arbejdsmarkedspolitik
Københavns Kommune
Bernstorffsgade 17
1592 København K

Att. Stine Gammelgaard Jakobsen
e-mail: WT87@bif.kk.dk

Ref. PGJ/-
Tlf. 33 95 99 04
pgj@djoef.dk
17.08.2009

Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen
Kontoret for Arbejdsmarkedspolitik
Københavns Kommune
Bernstorffsgade 17
1592 København K

Att. Stine Gammelgaard Jakobsen
e-mail: WT87@bif.kk.dk

**Danmarks Jurist- og
Økonomforbund**
Gothersgade 133
Postboks 2126
1015 København K

Telefon 33 95 97 00
Telefax 33 95 99 99

djoef@djoef.dk
www.djoef.dk

Høringssvar vedr. Beskæftigelsesplan 2010

Som Akademikernes Centralorganisations repræsentant i Det lokale Beskæftigelsesråd har Søren Burcharth bedt DJØF afgive følgende bemærkninger i anledning af høringen over den foreløbige udgave af Beskæftigelsesplan 2010:

1. Det velkendte udgangspunkt

Det er bemærkelsesværdigt, at akademikernes andel af det samlede antal ledige i Københavns Kommune gennem længere tid har udgjort omkring en fjerdedel af samtlige ledige. Det kan oplyses, at alene for DJØFs medlemmer er der tale om, at mere end halvdelen af alle ledige medlemmer har bopæl i København, hvilket er klart ude af trit med sammensætningen af medlemmer i aktivt erhverv.

Akademikerledighed er således ikke et nicheproblem, men et alvorligt samfundsøkonomisk tab, som i meget høj grad koncentrerer sig i København.

2. Den aktuelle situation og det umiddelbare perspektiv

Påbegyndelsen af den aktuelle krise på arbejdsmarkedet forløb traditionelt med en brat åbning i byggefagene og spredning til finanssektor og erhvervsøkonomi samt industri. Blandt disse grupper findes også mindre grupper af akademikere.

Som erfaringerne fra tidligere ledighedsbølger har vist, tager akademikerledigheden for alvor fat med ca. ½ års forsinkelse, hvilket også er blevet bekræftet i år, hvor de første alvorlige tegn på ledighed på større akademikerområder viste sig i årets første måneder.

Herefter vil der efter erfaringerne ske vækst i ledigheden i større hop genereret af de sædvanlige afgangsterminer fra universiteterne, hvor juni samt især august og september leverer meget store antal dimittender til ledighed. På den baggrund var juni-tallene ganske dramatiske, idet der skete en meget stor vækst i ledigheden. En forholdsmæssig vækst i august-september vil være alarmerende. Vi vil foreslå, at Beskæftigelsesplanen indeholder en skærpet overvågning af akademikernes ledighed.

3. Beskæftigelsesplanens ambitionsniveau

Givet den uforholdsmæssigt store andel og den hastige udvikling i ledighedsniveauet synes Beskæftigelsesplanen at have et meget beskedent ambitionsniveau.

Udlæggelsen til anden aktør er jo blot en fortsættelse af den hidtidige linje. Det vil være hensigtsmæssigt, om den blev fulgt op af en kvalitetsmæssig kontrol. Der er en tilbøjelighed til, at anden aktør satser kræfterne på at skaffe akademikere tilbage på arbejdsmarkedet i job med meget lave kvalifikationskrav, hvorfor akademikere vil komme til at optræde som gøgeunger i forhold til den øvrige del af arbejdsmarkedet.

Det vil være langt mere attraktivt for alle parter, om anden aktør blev sporet ind på at udvikle jobåbninger, der vil kræve større uddannelsesmæssige kompetencer. Derved vil den enkeltes uddannelse svækkes i mindre omfang end nu, mens det samfundsmæssige afkast af arbejdsindsatsen vil være forøget. Der er med andre ord brug for at optimere den samlede indsats, og at vurdere denne ud fra et mere helhedsorienteret synspunkt. Der bør lægges op til effektmålinger og afdækning af andre aktørers resultater.

Samarbejdet med a-kasser og virksomheder kan med fordel udbygges, så at de skrevne ambitioner bliver omsat til virkelighed. Der er brug for at udvikle kombinationsløsninger, som på akademikerområdet vil være forventelige, da mange her vil have muligheder for og talent til at deltage på arbejdsmarkedet i mindre nicher. Der må gøres en indsats for at smidiggøre sagsbehandlingen for de ledige, som af egen kraft kan bidrage til at opretholde en god kontakt til det akademiske arbejdsmarked. Der bør løbende redegøres for indholdet og resultaterne af samarbejder med a-kasserne.

Arbejdet med intensivaktivering kan støttes, idet AC og ACs medlemsorganisationer gerne bidrager til afdækning af brancher, hvor der er de bedste muligheder for beskæftigelse. Det vil være hensigtsmæssigt at følge op på udviklingen af og indholdet i løntilskudsjob, således at såvel generelle erfaringer som konkrete gode eksempler kan anvendes i det videre arbejde hos alle arbejdsmarkedets aktører og i virksomhederne.

4. Behov for yderligere tiltag

Der er behov for, at København investerer mere i indsatsen for at bringe ledige akademikere i arbejde end blot de pligtige tiltag. Her kunne af strukturelle forslag nævnes: Samarbejde med jobcentre på tværs af kommunegrænser samt kobling af lokal og regional erhvervspolitik med beskæftigelsesprojekter.

Af indholdsmæssige tiltag kan foreslås følgende: En særskilt 2-årig dimittendindsats med indledende fokus på uddannelseselementer, som er rettet mod de virksomheder, der må forventes at få først gang i væksten - servicesektoren og især vidensservice. Der arbejdes for at skabe en trainee-ordning inden for særligt udvalgte segmenter i den private sektor med en kombination af uddannelse i forretningsforståelse og innovation og løntilskud i op til et år. Endvidere bør videnpilotordningen revitaliseres.

De nationale initiativer, hvoraf København kunne have en særlig interesse og dermed også opgaven som idéudvikler, bør desuden indeholde et internationalt karrierecenter, der målrettet arbejder på at styrke anvendelsen af internationale kompetencer i såvel den private som den offentlige sektor. Centrets hovedopgave skal være at skabe match mellem virksomheder i ind- og udland og arbejdskraften. Begge parter kan profitere af et godt match og dermed en øget udnyttelse af de kompetencer, der skal trække virksomhederne og samfundet ud af krisen. Et yderligere element kunne i denne sammenhæng være etableringen af en international isbryderordning.

Inden for området vedr. formidling af viden fra uddannelsesinstitutionerne til virksomhederne kunne tænkes i hele viften af erhvervsphd, erhvervsforsker/erhvervsphd.

5. Behov for en frontløber

Et jobcenter som København vil med fordel kunne være den nødvendige frontløber i udviklingen af tilbud, der udnytter det øjeblikkelige potentiale af højtuddannede. Uddannede, som alle prognoser fortæller, at der bliver alvorlig mangel på i de kommende mange år. Der er altså mulighed for at investere i tide i en forbigående overskudskapacitet, som vil komme såvel personer, virksomheder og samfund til bedste i stedet for at blive vekslet til en tabt ressource.

København kan med sit erhvervsmæssige potentiale og arbejdsmarkedspolitiske udfordringer kombinere en rettidig indsats, hvis der er kræfter og vilje til at løfte ideerne såvel lokalt, regionalt og nationalt. Der er brug for en frontløber.

Vi håber, at ovenstående kan bidrage til den videre idéudvikling og det nødvendige brede samarbejde også til de nationale myndigheder, således at København ikke bliver en lomme for alt for mange ledige akademikere og dermed en udstilling af spildte muligheder.

Med venlig hilsen

Pia Gjellerup
Politisk afdeling
DJØF